

kommer dernæst til § 21. Der er i den indkommet en ganske underlig Bestemmelse for en Statskat, den nemlig, at man læster Ansvar for Skattens Opkrævning over paa Communen, og at man forlanger, at Communen skal indbetale den Sum, hvortil Skatten for den er ansat, i Statskassen. Ja, mine Herrer, dette er tilvisse en meget nem Maade at komme over Sagen paa, og den vilde ogsaa være aldeles i sin Orden, saasnart det var et Contingentsystem, der anvendtes. Derimod troer jeg, at man paa ingen Maade kan læste Ansvar over paa Communen ved et Procentsystem. De, der have bekræftiget sig med communale Egningsforhold, ville vide, at man med Hensyn til alle Communeskatter gjør Regning paa, at der vil finde en Afgang Sted. Denne Sag er saa aldeles klar, at man aldrig behøver at diskutere derom; jeg troer ikke, at der er nogen eneste Commune, hvor man ikke hvert Aar fører et vist Beløb til Afgang i dens Skatter. Man calculerer endog ligefrem i Communernes Budgetter saa og saa stort et Beløb til Afgang. Her stiller Sagen sig nu imidlertid saaledes, at der er Tale om en Indkomsskat, som skal betales til Staten. Den gjør man Communen ansvarlig for, idet man blot siger, at den skal opkræves med 2 pCt. efter de Skattekister, som fremlægges. Dersom Staten virkelig skal have den beregnede Indtægt, maa der efter det Anførte i Virkeligheden lignedes noget Mere, thi ellers kommer Communen til at skyde til; men paa hvilken Maade skal dette Tillæg da lignedes? Skal det lignedes efter Communens sædvanlige Maade at lignede paa, eller skal der foretages en Efterligning af det? Et andet Punkt, hvort der, naar de Herrer ville lægge Mærke dertil, virkelig ogsaa fremtræder noget meget Uheldigt i Lovforslaget, angaaer alle de Tidsfrister, som ere opstillede i Lovforslaget. De forskjellige Tidsfrister ere behandlere i Lovforslagets § § 12, 13, 14, 15, 17 og 19. I § 12 bestemmes 14 Dage til Selvangivelse. § 13 giver Egnings-

kommissionen 30 Dage til at forfatte Egningen i, hvad der maaffee i enkelte af de større Communer kan være noget knapt, men hvad jeg dog, efter som anført at have seet, at i Odense Commune omtrent Halvdelen af de communale Skattepligtige falder bort, maa indvømme muligt kan være tilstrækkeligt. § 14 bestemmer i 1ste Affnit 14 Dage og i 2det Affnit 8 Dage til Fremlæggelse af Egningen og Indgivelse af Indsigelser. § 15 giver 8 Dage til Egningskommissionen til at prøve disse i og 8 Dage til Klager til Skattekommissionen. Lægger man dette sammen, bliver det 82 Dage eller henved 3 Maanedes, og saa maa man endda forudsætte, at Sagen gaaer fra den Ene til den Anden, uden at den forsinkes paa noget som helst Sted. Dernæst staaer der — hvad jeg egentlig ikke rigtig kan forståe — i sidste Passus af § 19: „Skattekommissionerne og de communale Myndigheder bør saavidt muligt fuldende de dem ifølge §§ 17—19 paa hvilende Arbejder i Løbet af 3 Maanedes.“ Dette er jo factist næsten en Umulighed; thi der gaaer, som omtalt, ligefrem 82 Dage med, inden Sagerne komme til Skattekommissionerne, og saa skulle endvidere disse være med, og, at de skulde kunne udføre deres Hverv paa 8 Dage, det troer jeg virkelig er aldeles umuligt. Men hvorom Alting er, saa kommer der efter den nævnte Tid atter een Maaned til at klage i, saaledes at der, mine Herrer, vil hengaae et Tidsrum af omtrent 5 Maanedes, før ikke at sig 6 Maanedes, fra den Tid af, at Skatteegningen indledes, og indtil den Tid, da Skatten kan opkræves. I hele dette lange Tidsrum, som saaledes gaaer tabt, kan der nu ske mange og store Forandringer i Forholdene, og ogsaa fra den Side troer jeg, at det har sine store Betænkeligheder at paabyrde Communen det store Ansvar, som vilde være forbundet med Bestemmelsen i § 21. Med Hensyn til Contingentskatten vare vi jo vant til, at dens Ansættelse tildeels skete sammen med Communens egen Egnung, og at den derfor skete paa kort